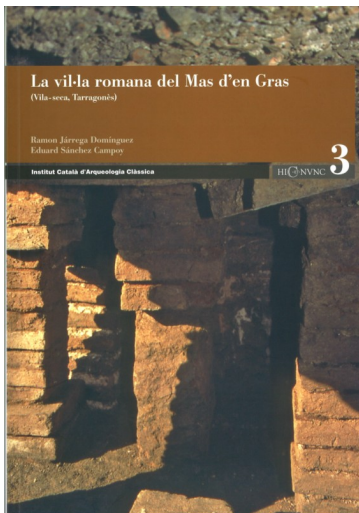

Propera presentació de la monografia de la vil·la del Mas d'en Gras

La vil·la romana del Mas d'en Gras (Vila-seca, Tarragonès) es presenta el dimarts 3 de març de 2009 a les 20 hores a la sala polivalent de la Casa Consistorial de Vila-seca (plaça de l'Església, 26). El llibre l'han escrit Ramon Járrega Domínguez (Institut Català d'Arqueologia Clàssica) i Eduard Sánchez Campoy (Arqueociència Serveis Culturals, SL). David Olivares Ponti és l'autor dels dibuixos.

La presentació d'aquesta obra, la número 3 de la col·lecció Hic et Nunc, serà a càrrec del Sr. Josep Maria Carreté Nadal, director general del Patrimoni Cultural de la Generalitat de Catalunya.

 [Invitació](#)

La vil·la romana del Mas d'en Gras és una de les vil·les més interessants de l'ager de Tàrraco, ja que ens ha permès documentar un important conjunt hidràulic d'època romana republicana (segles II-I aC) que podria correspondre ja en aquells moments a una vil·la romana que seria una de les més antigues del país. D'altra banda, els seus banys, datats entre finals del segle I i principis del segle II dC, que estan molt ben conservats,

constitueixen un magnífic exemple d'aquest tipus d'estructures a casa nostra.

El coneixement d'aquest jaciment és fruit, d'entrada, de la intervenció del malaguanyat senyor Joan Ferrando, descobridor del jaciment, i de la doctora Margarida Genera, del Servei d'Arqueologia de la Generalitat de Catalunya, que en va evitar la destrucció. El 1994 l'empresa Arqueociència S.C.P. va fer una excavació arqueològica d'urgència. Tot i alguns treballs breus, els resultats de l'excavació romanien fins ara inèdits.

L'any 2004 el doctor Josep Guitart, primer director de l'Institut Català d'Arqueologia Clàssica, va suggerir escriure una monografia que permetés a la vila romana del Mas d'en Gras ocupar el lloc que es mereix dins de la bibliografia arqueològica de l'*ager Tarraconensis*. Tant el doctor Guitart com la doctora Isabel Rodà, directora actual de l'ICAC, han estat els grans impulsors d'aquest treball.

Gràcies a l'estudi dut a terme s'ha pogut documentar no tan sols el conjunt hidràulic i els banys esmentats més amunt, sinó també una important sèrie de materials ceràmics que corresponen a l'etapa de vida del jaciment (segles II-I aC-III dC). Com a resultat, tenim documentat un jaciment més que ens permet conèixer millor el poblament rural a l'*ager Tarraconensis* en època romana.